

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 13. december 2019

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-263/18	<p>Nederlands Uitgeversverbond et Groep Algemene Uitgevers (Tom Kabinet)</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 1, fortolkes således, at der ved det der omhandlede udtryk »enhver form for spredning til almenheden ved salg eller på anden måde af deres originalværker eller eksemplarer heraf« også skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 skal besvares bekræftende, er spredningsretten for så vidt angår originalværket eller eksemplarer heraf da udtømt i EU som omhandlet i ophavsretsdirektivets artikel 4, stk. 2, såfremt det første salg eller anden overdragelse af dette materiale – hvorved der her skal forstås tilrådighedsstillelse online ved download til brug i en ubegrænset periode af e-bøger (det vil sige digitale eksemplarer af ophavsretligt beskyttede bøger) til en pris, hvormed rettighedshaveren modtager et vederlag, der svarer til den økonomiske værdi af eksemplaret af det ham tilhørende værk – sker i EU af rettighedshaveren eller med dennes samtykke?</p> <p>3. Skal ophavsretsdirektivets artikel 2 fortolkes således, at overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, udgør et samtykke til de der omhandlede reproduktionshandlinger, for så vidt som disse reproduktionshandlinger er nødvendige for den lovlige</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kulturministeriet</p>	Dom	19.12.19

	<p>anvendelse af dette eksemplar, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p> <p>4. Skal ophavsretsdirektivets artikel 5 fortolkes således, at rettighedshaveren ikke længere kan modsætte sig de reproduktionshandlinger, der er nødvendige for en overdragelse mellem på hinanden følgende erhververe af det retmæssigt erhvervede eksemplar, for hvilket spredningsretten er udtømt, og i bekræftende fald, hvilke betingelser gælder der herfor?</p>			
Forenede sager C-477/18 og C-478/18	<p>Exportslakterij J. Gosschalk m.fl.</p> <p>Den Europæiske Unions Domstol forelægges følgende spørgsmål vedrørende fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 af 29. april 2004 om offentlig kontrol med henblik på verifikation af, at foderstof- og fødevarerlovgivningen samt dyresundheds- og dyrevelfærdsbestemmelserne overholdes (EUT L 165 af 30. 4.2004, s. 1) med henblik på præjudiciel afgørelse: Må der i forbindelse med de gebyrer, der opkræves i henhold til artikel 27, stk. 2 og 4, sammenholdt med bilag VI i forordning nr. 882/2004/EF, medregnes forholdsmæssige andele af omkostninger til lønninger til det personale, som udfører den administrative afvikling og gebyropkrævningen i forbindelse med den gennemførte offentlige kontrol?</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet (repræsenteret ved Kammeradvokaten) Fødevarestyrelsen	Dom	19.12.19

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
T-21/18	<p>Republikken Polen mod Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263) (EUT L 292 af 10.11.2017, s. 61) annulleres for så vidt som deri udelukkes nettobeløb på 48 317 806,79 EUR og 26 638 201,22 EUR, som det af Republikken Polen godkendte betalingsorgan har udbetalt, fra EU-finansiering.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	17.12.19
C-447/18	<p>Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava e.a.</p> <p>Kan artikel 1, litra w), artikel 4 og artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, sammenholdt med retten til sociale sikringsydelse og sociale fordele, som er fastslået i artikel 34, stk. 1 og 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende fortolkes således, at de er til hinder for anvendelsen af en national retsforordning, hvorefter det slovakiske socialsikringsinstitut skal tage en ansøgers statsborgerskab i betragtning som en grundlæggende betingelse for retten for nationale repræsentanter på det idrætslige område til en ydelse, der supplerer alderspensionen, selv om et andet lovbestemt krav, nemlig at have repræsenteret statens retlige forgængere,</p>	Beskæftigelses- ministeriet	Dom	18.12.19

	herunder Den Socialistiske Republik Tjekkoslaviet, ligeledes indgår i den nationale retsforskrift?			
C-666/18	<p>IT Development</p> <p>Udgør den omstændighed, at en softwarelicenshaver ikke overholder vilkårene i en softwarelicensaftale (ved udløbet af en prøveperiode, overskridelse af antallet af autoriserede brugere eller af en anden måleenhed, såsom de processorer, der kan anvendes til at gennemføre softwareordrer, eller ved ændring af softwarens kildekode, når denne rettighed ifølge licensen er forbeholdt den oprindelige indehaver):</p> <ul style="list-style-type: none"> - en immaterialretlig krænkelse (som omhandlet i direktiv 2004/48 af 29.4.2004), som indehaveren af ophavsrettigheder til softwaren, der er sikret i henhold til artikel 4 i direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer, har lidt - eller kan den henhøre under en anden retlig ordning, som f.eks. den almindelige retlige ordning om ansvar inden for kontrakt? 	Kulturministeriet	Dom	18.12.19
C-511/17	<p>Lintner</p> <p>1) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår – henset ligeledes til den nationale lovgivning, der fastsætter en forpligtelse til at lade sig repræsentere under et søgsmål – fortolkes således, at det er nødvendigt at undersøge hvert kontraktvilkår individuelt i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt det kan anses for urimeligt, uafhængigt af om det reelt er nødvendigt at undersøge samtlige kontraktvilkår for at træffe afgørelse om den ved søgsmålet nedlagte påstand?</p> <p>2) Skal artikel 6, stk. 1, i direktivet om urimelige kontraktvilkår ellers, i modsætning til, hvad der er forslået i spørgsmål 1), fortolkes således, at alle de øvrige kontraktvilkår skal undersøges, for at det kan konkluderes, at det vilkår, som påstanden vedrører, er urimeligt?</p> <p>3) Såfremt spørgsmål 2) besvares bekræftende, indebærer dette da, for at det kan afgøres, om det pågældende vilkår er urimeligt, at det er nødvendigt at undersøge kontrakten i dens helhed, idet urimeligheden af hvert af kontraktens elementer ikke skal undersøges selvstændigt og uafhængigt af det i stævningen anfægtede vilkår?</p> <p>Den forelæggende ret er officielt blevet gjort bekendt med, at Fővárosi Ítéltábla (regional appeldomstol i Budapest, Ungarn) har [udladt] indledt en præjudiciel procedure angående spørgsmål, der er knyttet til overførslen af risiko i forbindelse med valutavekslingen i låneaftaler optaget i udenlandsk valuta, undersøgelsen af om der er overensstemmelse mellem ungarsk lovgivning og de EU-retlige regler på dette område og fortolkningen af retspraksis. Sagen verserer ved Domstolen under sagsnummer C-51/17 (Ilyés og Kiss). I denne sag C-51/17, vedrører det femte spørgsmål blandt de spørgsmål, som den regionale appeldomstol har forelagt Domstolen, ligeledes undersøgelsen af egen drift af kontraktvilkårs urimelighed.</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	19.12.19
C-16/18	<p>Dobersberger</p> <p>1) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (herefter også kort benævnt »direktivet«), navnlig dets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige levering af tjenesteydelser, så som forplejning af passagerer med mad og drikke, service ombord eller rengøringsydelser, som udføres af arbejdstagere i en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten (Ungarn) med henblik på</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	19.12.19

	<p>opfyldelse af en kontrakt med en jernbanevirksomhed, der har hjemsted i værtsmedlemsstaten (Østrig), når disse tjenesteydelser leveres om bord på internationale tog, der ligeledes kører igennem værtsmedlemsstaten? 2) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der har hjemsted i udstationeringsmedlemsstaten, ikke leverer de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), med henblik på opfyldelse af en kontrakt med jernbanevirksomheden i værtsmedlemsstaten, som i sidste instans drager nytte af tjenesteydelserne (modtageren af tjenesteydelserne), men med henblik på opfyldelse af en kontrakt med en anden virksomhed i værtsmedlemsstaten, som på sin side har indgået en kontrakt med jernbanevirksomheden (underkontrahentkæde)? 3) Omfatter direktivets artikel 1, stk. 3, litra a), tillige den situation, at en tjenesteydelsesvirksomhed, der er etableret i udstationeringsmedlemsstaten, ikke benytter egne arbejdstagere ved levering af de tjenesteydelser, der er nævnt i spørgsmål 1), men personale ansat i en anden virksomhed, som blev stillet til dens rådighed allerede i udstationeringsmedlemsstaten? 4) Uanset besvarelsen af spørgsmål 1), 2) og 3): Er EU-retten, navnlig fri udveksling af tjenesteydelser (artikel 56 og 57 TEUF), til hinder for en national ordning, hvorefter det er et ufravigeligt krav, at virksomheder, der udstationerer arbejdstagere på en anden medlemsstats område med henblik på levering af en tjenesteydelse, overholder arbejds- og ansættelsesvilkår i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i direktivets artikel 3, stk. 1, samt overholder forpligtelser i tilknytning hertil (så som navnlig forpligtelsen til at anmelde grænseoverskridende udstationering af arbejdstagere til en myndighed i værtsmedlemsstaten samt til at medbringe dokumentation for størrelsen af lønnen til disse arbejdstagere og for, at de er omfattet af en social sikringsordning), tillige i de tilfælde, hvor de arbejdstagere, der er blevet udstationeret på tværs af grænserne, (for det første) tilhører det mobile personale i en jernbanevirksomhed, der driver grænseoverskridende virksomhed eller en virksomhed, der leverer tjenesteydelser, der er typiske for en jernbanevirksomhed (forplejning af passagerer med mad og drikke; service om bord) i tog, der passerer grænserne mellem medlemsstaterne, og hvor udstationeringen (for det andet) overhovedet ikke beror på en tjenesteydelsesaftale, eller i det mindste ikke beror på en aftale om levering af tjenesteydelser mellem den udstationerende virksomhed og tjenesteydelsesmodtageren, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, idet den udstationerende virksomheds forpligtelse over for tjenesteydelsesmodtageren – der driver virksomhed i en anden medlemsstat ved hjælp af underkontrahenter (en underkontrahentkæde) – og hvor det udstationerede personale, der (for det tredje) ikke er ansat af den udstationerende virksomhed, men af en tredjemand, som overlod sine ansatte til den udstationerende virksomhed allerede i den medlemsstat, hvor den udstationerende virksomhed har hjemsted?</p>			
C-176/18	<p>Club de Variedades Vegetales Protegidas 1) Når en landbruger har erhvervet en række stiklinger af en plantesort på en planteskole (tredjemands forretningssted) og har plantet disse, inden en meddelelse om beskyttelse af denne sort har fået retsvirkninger, er landbrugerens efterfølgende aktivitet, der består i løbende at høste afgrøden af træerne, da</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19

	<p>tilstrækkelig til, idet det antages, at der er tale om udbytte, at betingelserne i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er opfyldt, hvorved landbrugeren følgelig berøres af ius prohibendi i artikel 13, stk. 2? Eller skal denne høstningsaktivitet anses for at udgøre produktion eller reproduktion af sorten, som giver »udbytte«, for hvilken indehaveren af pantsortens tilladelse er påkrævet, uanset om betingelserne i stk. 3 er opfyldt? 2) Er en fortolkning, hvorefter kaskadebeskyttelsesordningen finder anvendelse på enhver af de i artikel 13, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2100/94 opregnede handlinger, som henviser til »udbytte«, herunder på selve høstningen, eller kun på de handlinger, som foretages efter, at udbyttet er tilvejebragt, som f.eks. oplagring og markedsføring heraf, forenelig med den nævnte forordning? 3) Ved anvendelsen af den udvidede kaskadebeskyttelsesordning på »udbytte« i artikel 13, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2100/94 er det da, for at den første betingelse kan opfyldes, nødvendigt, at stiklingerne er blevet erhvervet efter, at indehaveren har opnået EF-plantesortsbeskyttelse, eller er det tilstrækkeligt, at vedkommende var indrømmet midlertidig beskyttelse, idet erhvervelsen har fundet sted i perioden fra offentliggørelsen af ansøgningen til påbegyndelsen af retsvirkningerne af meddelelsen af plantesortbeskyttelse?</p>			
C-236/18	<p>GRDF Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009, særlig artikel 41, stk. 11, fortolkes således, at det kræves, at en regulerende myndighed, der bilægger en tvist, har beføjelse til at træffe en afgørelse, der gælder for hele den periode, der er omfattet af den tvist, der er indbragt for den, uanset hvornår tvisten er opstået mellem parterne, navnlig ved at drage konsekvenserne af en kontrakts manglende overensstemmelse med direktivets bestemmelser ved en afgørelse, hvis virkninger dækker hele kontraktperioden?</p>	Energistyrelsen	Dom	19.12.19
Forenede sager C-262/18 P og C-271/18 P	<p>Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. mod Europa-Kommissionen (appel) (C-262/18 P) Påstande: — Dom afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera mod Kommissionen, ophæves. — Sagen hjemvises til Retten med henblik på behandling. — Subsidiært gør Domstolen brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuttet for Den Europæiske Unions Domstol til selv at træffe endelig afgørelse i sagen. — Afgørelsen om appelsagens omkostninger udsættes, såfremt Domstolen hjemviser sagen til Retten, eller Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. og Union zdravotná poisťovňa a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne, såfremt Domstolen træffer endelig afgørelse i sagen.</p> <p>Dôvera zdravotná poisťovňa mod Europa-Kommissionen (appel) (C-271/18 P) Påstande: — Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves. — Europa-Kommissionen frifindes. — Dôvera zdravotná poisťovňa og Union zdravotná poisťovňa, a.s. tilpligtes at betale sagsomkostningerne. I tilfælde af, at Domstolen måtte nå til den konklusion, at den ikke råder over tilstrækkeligt med oplysninger til at træffe endelig afgørelse</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Energistyrelsen	GA	19.12.19

	<p>i tvisten, har Den Slovakiske Republik subsidiært nedlagt følgende påstande:</p> <p>—Dom afsagt af Retten den 5. februar 2018 i sag T-216/15, Dóvera zdravotná poisťovňa a.s. mod Kommissionen, hvorved Retten gav Dóvera zdravotná poisťovňa a.s. medhold, ophæves.</p> <p>—Sagen hjemvises til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse i tvisten.</p> <p>—Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.</p>			
C-311/18	<p>Facebook Ireland & Schrems</p> <p>Sagen vedrører: 1. Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelandets håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed? 2. 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da: a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller b) en eller flere medlemsstaters nationale ret? 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget? 3. Ved bedømmelsen af, om et tredjeland sikrer det i EU-retten krævede beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives til det pågældende land som omhandlet i direktivets artikel 26, bør beskyttelsesniveauet i tredjelandet da bedømmes under henvisning til: a) de gældende regler i tredjelandet, der følger af dettes nationale ret eller internationale forpligtelser, og praksis, der skal sikre overholdelsen af disse regler, herunder faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, som overholdes i tredjelandet, eller b) de regler, der er henvist til under a), sammen med administrativ praksis, regulerings- og overholdelsespraksis samt de politiske garantier, procedurer, protokoller, tilsynsmekanismer og udenretslige midler, der findes i tredjelandet? 4. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret [præmis 152-263 i High Courts dom af 10.3.2017, http://www.courts.ie/Judgments.nsf/768d83be24938e1180256ef30048ca51/8131a5dde8baf9ff802581b70035c4ff?OpenDocument], krænker det da privatpersoners rettigheder i henhold til chartrets artikel 7 og/eller 8, hvis personoplysninger videregives fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen? 5. Henset til de kendsgerninger,</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Nævnenes Hus</p>	GA	19.12.19

	<p>som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, hvis personoplysninger overføres fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen: a) overholder beskyttelsesniveauet i USA da kerneindholdet af en privatpersons ret til et retsmiddel i tilfælde af krænkelse af hans eller hendes rettigheder vedrørende personoplysninger, der garanteres ved chartrets artikel 47? Hvis svaret på a) er bekræftende, b) er de begrænsninger, som amerikansk ret pålægger en privatpersons adgang til et retsmiddel i sammenhæng med USA's nationale sikkerhed, da forholdsmæssige i den i chartrets artikel 52 omhandlede betydning og går ikke videre end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed? 6. 1) Hvilket beskyttelsesniveau kræves der for personoplysninger, som videregives til et tredjeland i medfør af standardkontraktbestemmelser vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, i lyset af direktivets bestemmelser, navnlig artikel 25 og 26 forstået i lyset af chartret? [...]</p>			
C-360/18	<p>Cargill Deutschland Sagen vedrører: Skal tilbagebetalingen af produktionsafgifterne i sukkersektoren, for hvilke der i henhold til Rådets forordning (EU) nr. 1360/2013 af 2. december 2013 om fastsættelse af produktionsafgifter i sukkersektoren for produktionsårene 2001/02, 2002/03, 2003/04, 2004/05 og 2005/06, den koefficient, som kræves for beregning af tillægsafgiften for produktionsårene 2001/02 til 2004/05, og det beløb, som sukkerproducenterne skal betale sukkerroesælgere som følge af forskellen mellem den maksimale afgift og den afgift, der skal opkræves for produktionsårene 2002/03, 2003/04 og 2005/06 skal foretages andre beregninger end tidligere, under hensyntagen til ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet foretages efter national lovgivning og navnlig under anvendelse af den i denne lovgivning fastsatte forældelsesregler?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
C-385/18	<p>Arriva Italia e.a. Udgør en foranstaltning, hvorefter en aktør inden for jernbanetransportsektoren modtager et lovbestemt indskud på 70 mio. EUR under betingelserne i lov nr. 208 af 28. december 2015 (artikel 1, stk. 867), som ændret ved lovdekret nr. 50 af 24. april 2017, og det nævnte indskud efterfølgende overdrages til en anden økonomisk aktør uden offentligt udbud og vederlagsfrit, under de beskrevne faktiske og retlige omstændigheder, statsstøtte som omhandlet i artikel 107 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? Er nævnte støtte i bekræftende fald da under alle omstændigheder forenelig med EU-retten, og hvilke følger har det, at foranstaltningen ikke er blevet anmeldt i overensstemmelse med artikel 107, stk. 3, TEUF?</p>	Transport-, og Boligministeriet Energistyrelsen	Dom	19.12.19
C-386/18	<p>Coöperatieve Producentenorganisatie en Beheersgroep Texel Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 66, stk. 1, i forordning nr. 508/2014 og artikel 65, stk. 6, i forordning nr. 1303/2013. Det første spørgsmål er, om en medlemsstat over for en producentforening, der har indgivet en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner, kan gøre gældende, at det ikke er muligt at indgive ansøgning for bestemte udgifter eller for en bestemt periode. Det andet spørgsmål vedrører det retsgrundlag, som den tildelte støtte er baseret på. Det tredje</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Fiskeristyrelsen	Dom	19.12.19

<p>spørgsmål vedrører følgerne af, at en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af en produktions- og afsætningsplan indgives, efter, at produktions- og afsætningsplanen er forberedt og gennemført</p> <p>EU-Domstolen er blevet forelagt følgende præjudicielle spørgsmål: – 1a. Er artikel 66, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (forordning 508/2014), der bestemmer, at Den Europæiske Hav- og Fiskerifond »støtter« forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner som omhandlet i artikel 28 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (forordning 1379/2013) til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet ansøgning om en sådan støtte, gør gældende, at medlemsstaten på tidspunktet for ansøgningens indgivelse ikke havde åbnet mulighed for, at en sådan ansøgning kunne indgives for en bestemt kategori af udgifter (i det foreliggende tilfælde udgifter til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner) eller for en bestemt periode (i dette tilfælde året 2014), hverken i sit af Europa-Kommissionen godkendte operationelle program eller i de nationale forskrifter om støtteberettigede udgifter?</p> <p>– 1b. Har det for besvarelsen af spørgsmål 1a nogen betydning, at producentorganisationen i henhold til artikel 28 i forordning 1379/2013 har pligt til at forelægge en produktions- og afsætningsplan for medlemsstaten og efter medlemsstatens godkendelse af produktions- og afsætningsplanen har pligt til at gennemføre den?– 2. Såfremt spørgsmål 1a besvares således, at artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 er til hinder for, at en medlemsstat over for en producentorganisation, der har indgivet en ansøgning om støtte til forberedelse og gennemførelse af produktions- og afsætningsplaner, kan gøre gældende, at medlemsstaten ikke havde åbnet mulighed for en sådan ansøgning på det tidspunkt, da ansøgningen blev indgivet, kan den pågældende støtteansøger da direkte af artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 udlede et retsgrundlag for et krav på den pågældende støtte over for sin medlemsstat?– 3. Såfremt spørgsmål 2 skal besvares således, at den pågældende støtteansøger i det i spørgsmål 2 omhandlede tilfælde direkte af artikel 66, stk. 1, i forordning 508/2014 udlede et retsgrundlag for et krav på den pågældende støtte over for sin medlemsstat, er artikel 65, stk. 6, i Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (forordning 1303/2013) da til hinder for, at der ydes støtte til en produktions- og</p>			
--	--	--	--

	afsætningsplan, såfremt støtteansøgningen indgives efter, at produktions- og afsætningsplanen er forberedt og gennemført?			
C-390/18	AIRBNB Ireland Er ydelserne, der leveres i Frankrig af selskabet Airbnb Ireland UC via en elektronisk platform, som befinder sig i Irland, omfattet af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, der er fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000? Kan de restriktive regler vedrørende udøvelsen af erhvervet som ejendomsmægler i Frankrig, som er fastsat i lov nr. 70-9 af 2. januar 1970 om formidlingsvirksomhed vedrørende fast ejendom, den såkaldte Hoguet-lov, gøres gældende over for selskabet Airbnb Ireland UC?	Transport- og Boligministeriet Forbrugerombudsmanden	Dom	19.12.19
C-442/18 P	European Central Bank mod Espírito Santo Financial m.fl. (appel) — Punkt 1 i domskonklusionen i Rettens dom af 26. april 2018, Espírito Santo Financial (Portugal), SGPS, SA mod ECB, T-251/15, EU:T:2018:234, ophæves. — Begæringen afvises ligeledes for så vidt angår ECB's afslag på at give oplysninger om det lånebeløb, der fremgår af uddragene af den protokol, der indeholder ECB's Styrelsesråds afgørelse af 28. juli 2014. — I tilfælde af, at den anden påstand forkastes, hjemvises sagen til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at denne træffer afgørelse. — Appellinstævnte og sagsøger i førstinstansen tilpligtes at betale to tredjedele af sagsomkostningerne, og ECB tilpligtes at betale en tredjedel heraf.	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.12.19
C-446/18	AGROBET CZ Er det i overensstemmelse med EU-retten og i særdeleshed med princippet om momsens neutralitet, når en medlemsstat vedtager en foranstaltning, hvorefter ansættelsen og betalingen af en del af et momsfradrag, som der er fremsat krav om, gøres betinget af afslutningen af en procedure, der omfatter alle afgiftspligtige transaktioner i en given afgiftsperiode?	Skatteministeriet	GA	19.12.19
C-523/18	Engie Cartagena 1) Udgør lovreglen i tredje tillægsbestemmelse i Real Decreto-Ley 14/2010 Financiación de planes de ahorro y eficiencia energética para los años 2011, 2012 y 2013 (kongeligt lovdekret nr. 14/2010 om finansiering af energibesparelses- og energieffektivitetsplanerne for 2011, 2012 og 2013) en offentlig serviceforpligtelse som omhandlet i artikel 3, stk. 2, i direktiv 2003/54/EF og 2009/72/EF: »1. De beløb, som skal afholdes over el-systemet med henblik på finansieringen af Handlingsplan 2008-2012, der blev vedtaget ved Acuerdo de Consejo de Ministros de 8 de julio de 2005, por el que se concretan las medidas del documento de »Estrategia de ahorro y eficiencia energética en España 2004-2012« aprobado por Acuerdo de Consejo de Ministros de 28 de noviembre de 2003 (afgørelse fra ministerrådet af 8.7.2005 om konkret udmøntning af foranstaltningerne i dokumentet »Strategi for energibesparelser og energieffektivitet i Spanien 2004-2012«, vedtaget ved afgørelse fra ministerrådet af 28.11.2003), der for 2011 og 2012 er fastsat til 270 millioner euro henholdsvis 250 millioner euro, finansieres ved et bidrag fra hver af de producerende virksomheder i overensstemmelse med de i det følgende skema fastsatte procentdele: Virksomhed Endesa Generación, S.A.	Energistyrelsen	Dom	19.12.19
	Procentdel 34,66			

	<p>Iberdrola Generación, S.A. 32,71 GAS Natural S.D.G, S.A. 16,37 Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A. 4,38 E.ON Generación, S.L. 2,96 AES Cartagena, S.R.L. 2,07 Bizkaia Energía, S.L. 1,42 Castelnou Energía, S.L. 1,58 Nueva Generadora del Sur, S.A. 1,62 Bahía de Bizkaia Electricidad, S.L. 1,42 Tarragona Power, S.L. 0,81 I alt 100,00</p> <p>2) Såfremt denne bestemmelse udgør en offentlig serviceforpligtelse, er denne da klart defineret, gennemsigtig, ikke-diskriminerende og kontrollerbar?</p>			
C-532/18	<p>Niki Luftfahrt Er der tale om en »ulykke«, der udløser erstatningsansvar for luftfartsselskabet som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 på grundlag af artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5. april 2001 (herefter »Montrealkonventionen«), når et krus varm kaffe, der er stillet på det klapbord, som befinder sig på bagsiden af sædet foran i et fly, som befinder sig i luften, af ukendte årsager rutsjer og vælter, hvorved en passager bliver skodet?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	19.12.19
C-592/18	<p>Darje Domstolen anmodes om en præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål: 1. Skal begrebet »biocidholdige stoffer« i artikel 3, i forordning nr. 528/2012 fortolkes således, at det også omfatter midler, der består af en eller flere bakteriesorter, enzymer eller andre bestanddele, hvis det antages, at de på grund af deres specifikke virkemåde ikke har direkte virkning på de skadegørere, som de er bestemt til, men på fremkomsten henholdsvis opretholdelsen af skadegørernes naturlige miljø, og hvilke krav skal der i givet fald da stilles til denne virkning? 2. Har det for besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning, om den situation, i hvilken et sådant middel anvendes, er fri for skadegørerne, og i bekræftende fald, efter hvilke kriterier skal det afgøres, om dette er tilfældet? 3. Har det for besvarelsen af spørgsmål 1 nogen betydning, inden for hvilken frist virkningen indtræder?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
C-677/18	<p>Amoena Ltd Begik Toldkodeudvalget og/eller Europa-Kommissionen en åbenbar fejl, da den tariferede mastektomi-bh'er: 44.1.1. under kapitel 62 i den Den Europæiske Unions kombinerede nomenklatur under toldposition 6212, der specifikt omfatter »brystholdere«, og KN kode 6212 10 90, i stedet for 44.1.2. kapitel 90 under toldposition 9021 og KN kode 9021 10 10 som tilhører til proteser som omhandlet i bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90? 44.2. Indskrænker gennemførelsesforordningen ulovligt anvendelsesområdet for tarifiering af tilbehør til proteser under toldposition 9021 og bestemmelse 2, litra b), til KN's kapitel 90, og er den følgelig ultra vires Europa-Kommissionens beføjelser? 44.3. Udgør gennemførelsesforordningen en tilsidesættelse af princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, [TEU] under</p>	Skatteministeriet Toldstyrelsen	Dom	19.12.19

	omstændigheder hvor: 44.3.1. Europa-Kommissionen skal respektere domme fra de nationale domstole og endvidere skal fremme en ensartet (og korrekt) anvendelse af toldkodeksen og KN, 44.3.2. Supreme Court enstemmigt nåede den konklusion, at det er korrekt at tarifere mastektomi-bh'er under kapitel 90 i KN med toldposition 9021, og 44.3.3. Supreme Courts dom blev fremlagt for Europa- Kommissionen og udleveret til samtlige medlemsstater i EU sammen med et sammendrag af Supreme Courts begrundelse?			
C-752/18	<p>Deutsche Umwelthilfe</p> <p>1. princippet i artikel 4, stk. 3, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), hvorefter medlemsstaterne skal træffe alle foranstaltninger for at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af traktaterne eller af retsakter vedtaget af EU-institutionerne,</p> <p>2. princippet om medlemsstaternes effektive gennemførelse af EU-retten, der bl.a. er fastsat i artikel 197, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),</p> <p>3. adgangen til effektive retsmidler i henhold til artikel 47, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,</p> <p>4. de kontraherende staters forpligtelse til at stille effektive retsmidler til rådighed på miljøområdet, som følger af artikel 9, stk. 4, første punktum, i konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen), og</p> <p>5. medlemsstaternes forpligtelse i henhold til artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU til at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, fortolkes således, at en tysk domstol har ret – og eventuelt endog pligt – til at tage embedsmænd i en tysk delstat i forvaring for derigennem at håndhæve denne delstats forpligtelse til at ajourføre en luftkvalitetsplan som omhandlet i artikel 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21. maj 2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT 2008, L 152, s. 1) med et vist minimumsindhold, såfremt den pågældende delstat ved endelig dom er blevet pålagt at foretage en ajourføring med dette minimumsindhold, og</p> <ul style="list-style-type: none"> – flere varsler om og pålæggelser af tvangsbøder over for delstaten ikke har ført til noget resultat, – varsler om og idømmelser af tvangsbøder, selv med højere beløb end de hidtidige varslede og pålagte, ikke har nævneværdig virkning som tvangsmiddel, eftersom betalingen af bøder ikke er forbundet med økonomiske tab for den retskraftigt dømte delstat, men der herved blot sker en overførsel af det pågældende beløb fra ét bogføringssted inden for delstatsadministrationen til et andet bogføringssted inden for delstatsadministrationen, – at den retskraftigt dømte delstat både over for domstole og offentligt – bl.a. gennem den person, der beklæder det højeste politiske embede i delstaten over for parlamentet – har fastslået, at den ikke vil opfylde de forpligtelser, som den er blevet pålagt af domstolene i forbindelse med udarbejdelsen af luftkvalitetsplaner, – den nationale lovgivning i princippet har fastsat retsinstituttet forvaring med henblik på fuldbyrdelse af retsafgørelser, men national forfatningsretlig praksis er til hinder for anvendelsen af 	Miljø- og Fødevareministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	19.12.19

	den relevante bestemmelse i en situation som den i sagen omhandlede, og – den nationale lovgivning ikke stiller tvangsmidler, der er mere effektive end varsler om og pålæggelse af tvangsbøder, men er mindre indgribende end forvaring, til rådighed i en situation som den i sagen foreliggende, og en anvendelse af sådanne tvangsmidler heller ikke i materiel henseende kan komme i betragtning i den foreliggende sag?			
T-14/18	Grækenland mod Kommissionen Påstande: — Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter, som Den Helleniske Republik har afholdt til arealstøtte for ansøgningsåret 2014, fra EU-finansiering, og som svarer til 5 % af de samlede udgifter, der blev afholdt til støtte til græsarealer for 15 583 893,42 EUR brutto (12 482 555,68 EUR netto). — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-22/18	Bulgarien mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2017/2014 af 8. november 2017 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under nummer C(2017) 7263), i de dele der henhører under budgetposterne 6711, annulleres, idet visse udgifter på 11 685 774,48 EUR, med en finansiell virkning på 11 412 865,79 EUR efter fradrag af 272 908,69 EUR, som Republikken Bulgarien har afholdt, heri udelukkes fra EU-finansiering inde for rammerne af ELFUL. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-67/18	Probelte mod Kommissionen Påstande: — Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold. — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2065 af 13. november 2017 om bekræftelse af betingelserne for godkendelse af aktivstoffet 8-hydroxyquinolin, jf. gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011, og om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2015/408 for så vidt angår optagelsen af aktivstoffet 8-hydroxyquinolin på listen over stoffer, der er kandidater til substitution (»den anfægtede afgørelse«), annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale alle sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-211/18	Vanda Pharmaceuticals mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 252 final af 15. januar 2018 om afslag på ansøgning om tilladelse i henhold til forordning (EF) nr. 726/2004 til markedsføring af det humanmedicinske lægemiddel »Fanaptum — iloperidon« og de videnskabelige konklusioner og begrundelse for afslaget af 9. november 2017 samt vurderingsrapporten fra Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler af 9. november 2017 annulleres. — Subsidiært annulleres alene Kommissionens gennemførelses-afgørelse C(2018) 252 final. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Lægemiddelstyrelsen	Dom	19.12.19

T-295/18	<p>Grækenland mod Kommissionen</p> <p>Påstande: Sagsøgerens påstande — Den anfægtede afgørelse annulleres, for så vidt som Den Helleniske Republiks udgifter til et samlet (brutto-) beløb på 17 869 131,75 EUR (de finansielle virkninger androg 14 857 076,98 EUR), der blev afholdt og anmeldt inden for rammerne af ELFUL vedrørende foranstaltningerne 125A, 321 og 322 (bruttobeløb på 15 631 043,52 EUR, hvoraf de finansielle virkninger androg 12 618 988,75 EUR) og foranstaltning 123A (2 238 088,23 EUR) samt et beløb på 588 103,59 EUR [for udgifter] afholdt inden for rammerne af EGFL i forlængelse af kontroller af transaktionerne i regnskabsårene 2011-2014, blev udelukket fra EU-finansiering.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19
T-509/18	<p>Den Tjekkiske Republik mod Europa-Kommissionen</p> <p>Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/873 af 13. juni 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), annulleres for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 151 116,65 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.</p> <p>— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	19.12.19